

Over De Brug

Nieuwsbrief
Stichting
De Brug
Nr.96
juni 2022

*Aandacht voor arme en
vergeten groepen in Cambodja*

30-Jarig Jubileum Stichting de Brug / Koninklijke Onderscheiding

In deze Nieuwsbrief kijken we terug op een feestelijk maand Mei 2022. Op woensdag 11 mei was het 30 jaar geleden dat Stichting de Brug werd opgericht door dr. Diny van Bruggen. En dat moment was voor het bestuur aanleiding om een bijzondere bijeenkomst te beleggen met directbetrokkenen bij het werk wat gedaan mag worden in Cambodja. De recreatiezaal van Camping De Klimberg in Rheezeerveen was goed gevuld. Het bestuur dacht dat het goed was om bij dit moment stil te staan en heeft dit kunnen organiseren zonder dat ons vrijwilligers echtpaar Beja en Frits Weitkamp hiervan op de hoogte waren. De reden daarvoor was dat tijdens de bijeenkomst de Burgemeester van Hardenberg aanwezig wilde zijn om aan Beja en Frits een koninklijke onderscheiding uit te reiken.

Op de bijeenkomst waren familie, vrienden, relaties van Stichting de Brug aanwezig. Ook was de familie van dr. Diny van Bruggen vertegenwoordigd. Bijzonder was dat ook vertegenwoordigers van de Brug/Spien Cambodja in Nederland konden zijn om dit mooie moment bij te wonen.

Op het laatste moment kwamen Beja en Frits aan en het was voor hen een grote verrassing om zoveel familie, bekenden te ontmoeten en zelfs uit Cambodja. Het duurde dan ook even voordat iedereen was begroet en de voorzitter Gerrit Bril deze jubileumbijeenkomst kon openen en een overzicht kon geven van het mooie werk wat nu al 30 jaar gedaan kan worden, de eerste 15 jaar onder leiding van oprichtster dr. Diny van Bruggen en de laatste 15 jaar onder leiding van Beja en Frits Weitkamp. De voorzitter heeft uitgerekend dat door de vele projectbezoeken in die 15 jaar het echtpaar ruim 3 jaar hiervan in Cambodja heeft doorgebracht. Het bestuur is zeer erkentelijk voor hun vele belangeloze werk wat zij voor De Brug hebben verricht en nog steeds met dezelfde toelooze inzet en voortdurende betrokkenheid op de allerarmsten in Cambodja.

De voorzitter was nog maar nauwelijks uitgesproken of de Burgemeester van Hardenberg de heer Maarten Offinga kwam onverwacht voor Beja en Frits de zaal binnen. Hij kreeg het woord en vroeg Beja Weitkamp naar voren en gaf een uitgebreide opsomming van activiteiten die Beja al jaren uitvoert als vrijwilliger. Aansluitend kreeg zij de versierselen opgespeld als Ridder in de orde van Oranje Nassau.

Daarna werd Frits Weitkamp naar voren gehaald en voor hem was er ook veel waardering voor zijn werk als vrijwilliger, ook Frits kreeg de onderscheiding Ridder in de orde van Oranje Nassau.

Beja en Frits zijn al ruime tijd betrokken bij het werk van Stichting de Brug/Spien, daarnaast zijn ze actief binnen de kerkelijke gemeente van de Gereformeerde Kerk in Heemse. Ze zijn actief voor de Stichting Christian Refugee Relief en Beja geeft wekelijks taallessen op het Asielzoekers Centrum in Hardenberg.

Na de toast op deze mooie waardering werd o.a. het woord gevoerd door Piet Mars, via de Stichting Pharus betrokken bij het werk wat gedaan wordt in Cambodja. Hij herinnert hoe hij heeft gezien hoe Beja en Frits zich ontwikkelden, maar ook hoe ze het werk in Cambodja vormgeven. Werken aan een zelfstandige organisatie die los van Nederland kan functioneren en het leren omzien naar de allerzwakste in de wereld. Frits en Beja waren uitermate betrokken op de aidspatiënten, de aidswezen en de ontwikkelingen om de armsten een beter leven te geven. Zij hebben door hun werk duizenden levens veranderend en aan een organisatie gebouwd die in Cambodja een bijzondere naam heeft gekregen.

Dit was mogelijk door de inzet van twee prachtige mensen Frits en Beja Weitkamp. Wij, maar vooral de bevolking van Cambodja is hen veel dank verschuldigd.

Al 30 jaar is ds. Koy Heang betrokken bij het werk van DeBrug/Spien. Met behulp van zijn schoonzoon Gerjan Lennips gaf hij een woord van dank aan Beja en Frits Weitkamp. "Eind van de jaren 80 heeft hij dr. Diny van Bruggen voor het eerste ontmoet en dat was het begin van dit mooie werk wat in Cambodja gedaan kan worden. In 2007 kwamen Beja en Frits voor het eerst naar Cambodja. Hoewel we verschillende culturen en verschillende manieren van werken hebben, hebben ze allebei hard gewerkt om het samenwerken met Cambodjanen te vergemakkelijken en elkaar te leren begrijpen, vooral ook bij het uitwisselen van Cambodjaanse en Nederlandse tradities. Gaandeweg leerden we elkaar kennen door activiteiten zoals het bezoeken van arme gezinnen, hiv/aids-patiënten en wezen die bij arme familieleden in dorpen woonden, en door het bezoeken van grote projecten zoals schoolgebouwen, kleine en grote irrigatieprojecten, enz.

Wij zijn veel dank verschuldigd aan de heer Frits en mevrouw Beja Weitkamp voor het feit dat ze zolang op een mooie manier samen te werken en om veel herinneringen te creëren die nooit zullen worden vergeten. Moge God jullie beiden zegenen. Ik herinner graag aan de woorden "*De grootste hiervan is liefde en liefde faalt nooit*" uit 1 Korintiërs 13 woorden die ook graag werden geciteerd door Dr. Diny van Bruggen.

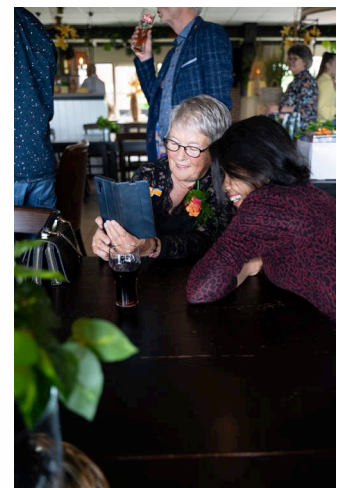
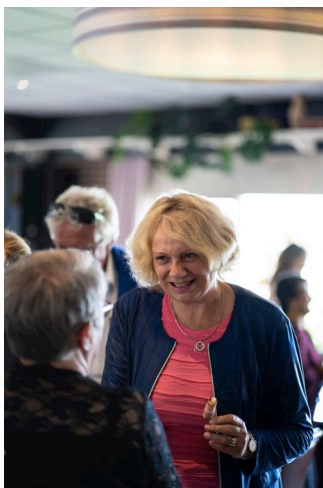

Namens Stichting Christian Refugee Relief voerde Pieter Waardenburg het woord. Hij haalde goede herinneringen naar boven over de tijd dat ze als echtparen samen konden werken in de vluchtelingenkampen op het Griekse eiland Samos. “Beja en Frits zijn niet te stoppen, ze gaan onvermoeibaar door. Dat heb ik ook ervaren als bestuurslid van Stichting de Brug/Spien toen we samen in Cambodja waren. Mooi om te zien dat zij daar zo in hun element zijn en zich dienstbaar opstellen naar de medewerkers van Spien en de bevolking van Cambodja die zij ontmoeten tijdens hun werkreizen”.

Ds. Rutger Heij predikant van de Gereformeerde Kerk in Heemse sprak zijn waardering uit voor al het werk wat gedaan wordt binnen de kerkgemeenschap van Heemse. Als diaken, ouderling, pastoraal bezoeker, als verzorger van het kerkblad. "Wij zijn God dankbaar dat Hij jullie al die jaren daarvoor de kracht en de gezondheid heeft gegeven". In het gebed werd God gedankt voor wat Hij in Beja en Frits Weitkamp gegeven heeft als (vrijwillige) werkers in Zijn Koninkrijk. Na een informeel samenzijn en met veel mooie ontmoetingen werd de bijeenkomst van het 30 jarig bestaan van Stichting De Brug/Spien en het moment dat Beja en Frits een koninklijke onderscheiding mochten ontvangen afgesloten met het samen zingen van *"Van al Uw goedheid wil ik blijven zingen, tienduizend redenen tot dankbaarheid"*.

Woord van dank

Een feest organiseren is niet gemakkelijk als je binnen Stichting de Brug een echtpaar hebt die graag alles tot in de puntjes wil regelen. Bij de traditie van een koninklijke onderscheiding hoort ook de geheimhouding. Het bestuur kon dit niet allemaal zelf regelen, maar met de inzet van vrijwilliger en notulist van het bestuur Jenny Hamhuis is het uitstekend gelukt.

In april 2021 kwam de eerste correspondentie op gang en vervolgens de praktische zaken die wel of niet geregeld konden worden vanwege corona restricties. Het is uiteindelijk allemaal goed gekomen en geheimgehouden voor Beja en Frits. Daarvoor alle complimenten en waardering voor Jenny. De dagen na het feest sierden bloemen op de tafel in woonkamer in Den Velde. Jenny hartelijk dank!

Bezoek uit Cambodja

Omdat vanwege de feestelijke gebeurtenis op 11 mei ook gasten uit Cambodja aanwezig waren werd er door het bestuur verschillende momenten met hun overlegd over het werk in Cambodja. In aanwezigheid van ds. Koy Heang en zijn vrouw Somoa hoorden wij over het vrijwilligerswerk. Medewerkster van Spien in Phnom Penh Sareth Buth gaf een update over de huizenbouw. En directeur Gerjan Lennips van Spien gaf aan hoe gewerkt wordt in deze post Covid-19 tijd. Het werk heeft beperkt stilgelegen, maar is nu weer volop gaande. De behoefte aan grote irrigatie werken nadert het punt dat noodzakelijkheid voor nieuwe projecten niet meer nodig is. De focus zal de komende tijd verlegd worden naar basis-gezondheidszorg in de dorpen en aanvullende zorg in de grote stad. Zijn vrouw Raxmee Heang werkt als arts in een ziekenhuis in de Cambodjaans hoofdstad en is bezig om een ziekenhuis/kliniek te ontwikkelen voor ziekenhuiszorg aan de allerarmsten. St.de Brug/Spien is hierbij nauw betrokken en biedt hierbij ondersteuning om dit project te realiseren.

Samen met de aanwezige Cambodjanen heeft er ook overleg plaatsgevonden met Stichting Pharus in Amersfoort en met Stichting Scholenbouw Cambodja in Rotterdam en Wilde Ganzen.

Ontspanning met de Cambodjanen

De mooie meimaand gaf ook gelegenheid om met de Cambodjanen op stap te gaan. Er werd (elektrisch) gefietst in het grensgebied van Nederland en Duitsland. De stad Utrecht werd verkend en er werd gevaren in Giethoorn. Met een barbecue in de tuin van bestuursvrijwilliger Jenny Hamhuis in Den Velde kwam er een eind aan vele mooie momenten die er waren met elkaar.

Bezoeken in het veld (rapportages van Sareth, house-manager Spien)

Mevr. Chhoem Kol is een alleenstaande moeder met 3 zonen. Ze kwam 3 jaar geleden alleen te staan omdat ze niet elke dag met haar dronken man, een gewelddadig persoon kon leven. Ze is 47 jaar oud. Ze werkt als kokkin tijdens bruiloften en houdt het dorps huis schoon. Haar werk is ongeveer 3-4 km lopen van haar huis. Haar jongste zoon (11 jaar) heeft een verstandelijke beperking, is blind en kan niet praten. Ze moet hem in huis houden (in een soort kooi). Als ze naar haar werk gaat, moet ze haar tweede zoon (15 jaar) vragen om voor hem te zorgen (hem te voeren, of als hij moet plassen of poepen). Als ze hem uit de kooi zou laten zou hij weglopen of in de boom klimmen of een ongeluk veroorzaken. De zoon van 15 is bij tussenpozen naar school geweest omdat hij zijn moeder moest helpen om voor zijn broer te zorgen. De oudste zoon is getrouwd en woont ver bij hen vandaan. Op de dag dat we op bezoek waren, ontmoetten we de oudste zoon ook. Hij had, onderweg naar huis voor een bezoek aan zijn moeder, een ongeluk gehad.

Tijdens het bezoek wisten we niet wat we zagen. Het leven van deze vrouw is zo zwaar. Ook heeft ze veel schulden, uit de tijd dat ze bij haar man woonde. En ook omdat ze haar jongste zoon naar het ziekenhuis in Siem Reap moest brengen. De behandeling in het ziekenhuis is wel gratis voor arme mensen met een armoedekaart, maar ze moeten ook eten en reizen. Het volledige bedrag van de schuld is ongeveer 3000 dollar. Ze vertelde dat het loon dat ze elke maand verdient, net genoeg is om de rente van de schuld te betalen. Elke dag krijgt ze eten mee van haar baas voor de kinderen.

Dit gezin krijgt steun van de overheid omdat ze zo arm is, ze heeft een armoedekaart. Ze krijgt elke maand ongeveer 44 dollar (overheidstoeslag in Covid-tijd) dit bedrag heeft ze nu al 20 keer ontvangen. Het grootste deel van dit geld besteedde ze aan eten en rijst voor haar gezin.

We spreken ook met het dorps hoofd en familie, die beloven om samen \$ 250 zullen bijdragen voor een nieuw huis. De rest betaalt Spien. We willen graag zien dat de familie en de lokale overheid ook meewerken, zodat ieder hun eigen verantwoordelijkheid hierin neemt.

Dit is de familie van meneer Him Hin en mevrouw Chan Thida. Het is een jong gezin en ze hebben 3 kinderen (1 meisje). De man is 37 jaar, hij werkte voorheen als onkruidbestrijder (sproeien met gif) in de rijstvelden. De vrouw is 40 jaar, werkte over ver, voordat haar man ziek werd. De man is mager en heeft een dikke buik (leverprobleem en mogelijk ook longprobleem). De vrouw kan niet goed praten en lopen omdat ze vroeger een hoge bloeddruk had en chronisch ziek werd. Beiden kunnen niet hard of ver van huis werken. Hun oudste zoon, die 15 jaar oud is, is nu de kostwinner van het gezin. Hij moest stoppen met school en werkt nu in de wegenbouw om het gezin te onderhouden. De man kan gaan vissen als hij zich goed voelt. Hun leven is heel moeilijk, ze zijn afhankelijk van familie en burens. De andere twee kinderen gaan nog af en toe naar school, omdat ze ook voor vader en moeder moeten zorgen.

Vanwege hun situatie steunt de overheid dit gezin elke maand met \$ 56 (covid-19 ondersteuning) omdat ze een armoedekaart hebben. Het grootste deel van het geld geven ze uit aan rijst en eten voor de kinderen. Soms brengt de dorpsgemeenschap hen een voedselpakket. Een deel van het geld is nodig voor medicijnen. Ze hebben geen mogelijkheid om naar een overheidsziekenhuis te reizen. Het is te ver en te duur. Tijdens het luisteren moedigden we hen aan om toch naar het overheidsziekenhuis te gaan. Behandeling is gratis omdat ze een armoedekaart hebben. We stimuleerden de vrouw om de moed niet op te geven en om te gaan bewegen. Ze is pas 40 jaar en kan herstellen en voor haar gezin zorgen, vooral voor haar twee jonge kinderen die naar school moeten.

Spien besluit om deze familie een groot huis te geven. Maar we vragen de dorpsgemeenschap te helpen geld in te zamelen en mee te doen met Spien. Als zij \$ 250 betalen, zorgt Spien voor de rest. We geven hen tips hoe ze de inzameling in het dorp kunnen houden. We zijn blij dat we goed hebben gepraat met de communeleider en zij beloofde mee te werken met Spien.

Na dit bezoek komen we bij een familie, bestaande uit een moeder en haar dochter. De situatie hier is ook heel moeilijk. De moeder is 83 jaar oud, ze is blind en haar naam is Yi Huon, de dochter heeft een verstandelijke beperking, ze is 41 jaar oud en haar naam is Ith Phan. Toen we daar aankwamen, was de dochter heel bang voor ons. Ze dacht dat we haar moeder bij haar weg wilden halen. Haar moeder had twee kinderen, maar één is overleden en deze heeft één kleinzoon achtergelaten (deze kleinzoon is ook als wees in het Spien-programma verzorgd geweest). Hij is inmiddels getrouwd en zorgt voor zijn oma en tante. Hij woont en werkt in Phnom Penh, en kan hen een paar keer per maand bezoeken.

Beide vrouwen kregen 62 dollar per maand van de overheid ter ondersteuning tijdens covid-tijd omdat ze een armoedekaart hebben. Maar zelfs met deze steun was het moeilijk omdat deze oude blinde moeder voor haar verstandelijk beperkte dochter moet zorgen. En als het regent staat hun huis onder water. Het is bijna niet te beschrijven hoe moeilijk het voor hen is.

Spien: We hebben medelijden met ze en we zijn blij dat de gemeenschap veel aandacht besteedt aan deze familie en dat ze ons met hen in contact hebben gebracht. We praten en overleggen met de commune leider om Spien te helpen een huis voor dit gezin te bouwen. Zijn beloven om 150 dollar bij te dragen. Spien doet de rest.

Een bijzonder bezoek.

De familie is arm en ze hebben een armoedekaart. Maar ze wisten niet dat ze met deze kaart elke maand geld konden krijgen van de overheid in Covid-tijd. Ze zijn daar pas een paar maanden geleden achter gekomen, toen ze terug kwamen uit Phnom Penh. De man werkte in de bouw, en werd ziek, moest stoppen met werken. Zijn vrouw ademt moeilijk tijdens het praten en ze vertelde dat ze al zo is sinds ze jong was. Dit gezin is heel arm. Ze hebben twee kinderen; een dochter van 6 die naar school gaat en de andere is 3 jaar oud. Ze vertelden dat ze niet vaak rijst eten, maar ze drinken allebei elke dag een energy drank uit de aanbieding: 1 + 1 gratis. De naam van de echtgenoot is Thoeun Vor, hij is 31 jaar oud en hij is 's nachts visser en overdag plant hij lotussen. Per dag verdient hij tussen 7,5 en 10 dollar. Zijn vrouw heet Ing Sreyvak, ze is 34 jaar en blijft thuis. Ze ademt altijd moeilijk. Ze kan dus geen zwaar werk doen. Deze familie heeft geen elektriciteit, ze gebruiken elke nacht petroleum. Ze wonen achter het huis van een familielid, op een lager gedeelte. Ze hebben geen geld om grond op te hogen en droog te blijven in de regentijd.

Wat een situatie! Ze hebben een armoedekaart, maar gebruiken die niet, omdat ze niet weten wat er mee te doen. Vanaf de covid-19-uitbraak tot nu toe zijn er meer dan 500.000 gezinnen die steun krijgen van de overheid, maar dit gezin dus niet. Wat zijn ze arm! Niet alleen in bezit, maar ook in kennis. Horen ze de informatie niet van mensen om hen heen die hierover praten? Door hun armoede, het voortdurende reizen en de honger hebben ze geen gebruik gemaakt van de armoedekaart, die hulp biedt aan mensen in moeilijke situaties.

Spien: We hebben medelijden met deze familie. En we hebben hen geadviseerd om de dorpsleider te vragen om meer informatie te vertrekken over het gebruik van de armoedekaart. We hebben geen hoop dat ze het geld van de laatste twee jaar alsnog zullen krijgen, maar we hopen dat dat vanaf nu wel gebeurt. Over de eigen bijdrage van de dorpsgemeenschap hebben we nog niet gesproken. Allereerst willen we dat ze het probleem van de armoedekaart oplossen en steun van de overheid krijgen. We zullen deze familie blijven volgen en over enige tijd opnieuw een bezoek brengen.

**Dit jaar willen we zo'n 100 arme gezinnen helpen aan een nieuw huis.
Helpt u mee?**

[Doneer nu!](#)

Of maak uw gift over op NL16 ABNA 0406472661 t.n.v. Stichting De Brug

Hartelijk dank!

